

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 214.926 van 5 september 2011
in de zaak A. 192.413/IX-6337**

In zake: 1. het VRIJ SYNDICAAT VOOR HET OPENBAAR AMBT
(VSOA)
2. [REDACTED]
die woonplaats kiezen te 1050 [REDACTED]
[REDACTED]
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Vincent De Wolf
kantoor houdend te 1060 Brussel
Guldenvlieslaan 68/9

tegen:

de NMBS-Holding
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Chris Van Olmen
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 221
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

1. de ALGEMENE CENTRALE DER OPENBARE DIENSTEN
(ACOD)
die woonplaats kiest te 1000 Brussel
Fontainasplein 9-11
2. het ALGEMEEN CHRISTELIJK VAKVERBOND -
TRANSPORT EN COMMUNICATIE (ACV-Transcom)
3. [REDACTED]
4. [REDACTED]
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Eva De Walsche
kantoor houdend te 1000 Brussel
Koloniënstraat 56 box 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 29 april 2009, strekt tot de nietigverklaring van:

1° de beslissing van de raad van bestuur van de NMBS-Holding, ten vroegste genomen op 9 maart 2009, tot verdeling van de zetels van de Nationale Paritaire Commissie (hierna: NPC) op de volgende wijze:

- zes zetels aan effectieve leden van ACOD (Spoor) - CGSP (Cheminots)
- zes zetels aan plaatsvervangende leden van ACOD (Spoor) - CGSP (Cheminots)
- vier zetels aan effectieve leden van ACV (Transcom) - CSC (Transcom)
- vier zetels aan plaatsvervangende leden van ACV (Transcom) - CSC (Transcom);

2° de beslissing van de raad van bestuur van de NMBS-Holding, ten vroegste genomen op 9 maart 2009, tot nominale toewijzing van de voormelde zetels aan de effectieve en de plaatsvervangende leden;

3° de uit de onder 1° vermelde beslissing blijken impliciete weigering om één effectieve zetel toe te kennen aan het VSOA;

4° de uit de onder 2° vermelde beslissing blijken impliciete weigering om de in 3° bedoelde zetel toe te wijzen aan [REDACTED] federaal voorzitter van de groep Spoor van het VSOA.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 198.371 van 30 november 2009 werd de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen, tot het opleggen van voorlopige maatregelen en tot het opleggen van dwangsommen verworpen.

De verzoekende partijen hebben een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partijen hebben een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomsten zijn toegestaan bij beschikking van 23 februari 2010. De tweede, derde en vierde tussenkomende partij hebben een memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen, de verwerende partij en de tweede, derde en vierde tussenkomende partij hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 juni 2011.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Pierre Geerinckx en Benoit Snoeks, die loco advocaat Vincent De Wolf verschijnen voor de verzoekende partijen, advocaat Marian Dewaersegger, die loco advocaat Chris Van Olmen verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Eva De Walsche, die verschijnt voor de tweede, derde en vierde tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Het algemeen reglement voor de syndicale betrekkingen bij de NMBS-Holding maakt een onderscheid tussen “erkende” en “aangenomen” syndicale organisaties. Luidens artikel 6 van het genoemde reglement, zoals van toepassing op het ogenblik van de bestreden beslissingen, vertegenwoordigen de erkende syndicale organisaties in de NPC het geheel van het personeel van de NMBS-Holding, dat al dan niet ter beschikking wordt gesteld van Infrabel of de NMBS. Luidens artikel 7 van datzelfde reglement worden de niet-erkende organisaties die de leden van het personeel groeperen en aan welbepaalde criteria voldoen, door de NMBS-Holding “aangenomen”. Artikel 8 van het reglement voegt hieraan toe dat de aangenomen organisaties hetzelfde regime genieten als de erkende organisaties, behalve dat zij geen bestendig afgevaardigden mogen hebben en niet vertegenwoordigd zijn in de paritaire organen.

De eerste verzoekende partij is bij de NMBS-Holding een “aangenomen” organisatie.

3.2. Met een brief van 22 mei 2007 vraagt de eerste verzoekende partij aan de verwerende partij “haar onmiddellijke erkenning als syndicale organisatie”. Zij stelt dat zij met toepassing van artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, het stilzitten van de overheid gedurende vier maanden, zal beschouwen als een fictieve weigeringsbeslissing waartegen een annulatieberoep bij de Raad van State kan worden ingesteld.

Op 4 juli 2007 antwoordt de gedelegeerd bestuurder van de NMBS-Holding aan de eerste verzoekende partij dat aan haar vraag geen gunstig gevolg kan worden gegeven. Hij wijst erop dat het verkrijgen van een erkenning

afhankelijk is van het voldoen aan bepaalde voorwaarden en het volgen van de procedure die is voorgeschreven door de bepalingen van het personeelsstatuut en het algemeen reglement voor de syndicale betrekkingen. Hij stelt dat het onderscheid tussen aangenomen en erkende syndicale organisaties gebaseerd is op het interne criterium van representativiteit: de erkende syndicale organisaties moeten een aantal betalende aangeslotenen tellen dat ten minste gelijk is aan 10 % van het totale effectief van het statutaire personeel in actieve dienst. Hij wijst er tevens op dat enkel de erkende syndicale organisaties het personeel in de NPC vertegenwoordigen. Hij voegt eraan toe dat na het doorlopen van de procedure en de uitvoeringsmodaliteiten met betrekking tot de toekenning van de zetels in de NPC, zoals opgenomen in het personeelsstatuut en het algemeen reglement voor de syndicale betrekkingen, de formele beslissing tot toekenning van de zetels en “bijgevolg tot erkenning” tot de uitsluitende bevoegdheid van de raad van bestuur van de NMBS-Holding behoort.

De gedelegeerd bestuurder vestigt in zijn brief ten slotte de aandacht van de eerste verzoekende partij op het feit “dat een niet erkende organisatie die wenst mee te dingen voor de toekenning van de zetels, ten laatste op 1 augustus 2007 daartoe haar kandidatuur moet indienen met toevoeging van de in artikel 7, § 1, 2°, van hoofdstuk III van het statuut van het personeel aangehaalde documenten”.

3.3. Met een brief van 20 juli 2007 stelt de gedelegeerd bestuurder de eerste verzoekende partij ervan in kennis dat de samenstelling van de NPC op 1 december 2008 moet worden vernieuwd. Hij vermeldt dat de raad van bestuur heeft beslist dat de controle van het representativiteitscriterium zal worden uitgevoerd onder de leiding van het directiecomité. Hij deelt de richtlijnen mee die het directiecomité daartoe op 9 juli 2007 heeft uitgevaardigd. Uit deze richtlijnen blijkt dat de procedure zal worden gevolgd zoals voorgeschreven door het personeelsstatuut en dat de controle zal worden verricht door ambtenaren aangeduid door het directiecomité.

3.4. Op 25 juli 2007 antwoordt de eerste verzoekende partij aan de verwerende partij onder meer dat deze ten onrechte vermeldt dat het verkrijgen van een erkenning afhankelijk is van het voldoen aan bepaalde voorwaarden en het volgen van de procedure voorgeschreven door het personeelsstatuut en het algemeen reglement voor de syndicale betrekkingen. De eerste verzoekende partij stelt voorts: “om erkend te zijn moet een organisatie geen 10 % van het totaal effectief van het statutair personeel in actieve dienst hebben, om te mogen meedingen naar de zetels in de NPC echter wel”.

Zij preciseert dat haar vraag naar erkenning, zoals geformuleerd in haar brief van 22 mei 2007, geenszins betrekking had op het meedingen naar zetels in de NPC, maar dat deze de “erkenning” op zich betrof, waarvoor geen criteria, laat staan grondwettelijk verantwoorde criteria, bestaan.

Op 3 september 2007 dient de eerste verzoekende partij bij de Raad van State een verzoekschrift tot schorsing en tot nietigverklaring in van de beslissing, die zij situeert in de brief van de gedelegeerd bestuurder van 4 juli 2007, waarbij haar de status van erkende organisatie wordt geweigerd (zaak A. 185.032/IX-5730). Bij tussenarrest nr. 186.398 van 22 september 2008 van de Raad van State wordt deze beslissing geschorst en bij arrest nr. 198.301 van 30 november 2009 vernietigd. Het middelonderdeel waarin de eerste verzoekende partij aanvoert dat de afwezigheid van deugdelijke criteria voor de erkenning van syndicale organisaties een ongrondwettige discriminatie inhoudt, wordt gegrond bevonden.

3.5. Met een brief van 26 juli 2007 stelt de eerste verzoekende partij zich uitdrukkelijk kandidaat voor een zetel in de NPC. Zij stelt te voldoen aan de voorwaarden vermeld in artikel 6, derde lid, van hoofdstuk XIII van het personeelsstatuut en in punt 15 van het algemeen reglement voor de syndicale betrekkingen. Voorts stelt zij de voorwaarden van artikel 7, § 1, van hoofdstuk XIII van het personeelsstatuut te vervullen, behalve deze die zij

ongrondwettig acht, namelijk het bewijs leveren dat zij ten minste 10 % van het totale effectief van het statutaire personeel vertegenwoordigt.

Met een brief van 29 augustus 2007 deelt de eerste verzoekende partij aan de verwerende partij mee dat de toepasselijke reglementaire bepalingen, in zoverre ze de verplichting opleggen om ledenlijsten over te maken, dermate onwettig zijn dat ze voor onbestaande moeten worden gehouden, en dat zij deze verplichting derhalve mag negeren.

3.6. Op 30 juni 2008 dienen zowel de ACOD als het ACV hun kandidatuur in voor de NPC. Zij vermelden beide het aantal bij hen aangesloten leden die behoren tot het statutaire personeel van de NMBS-Holding.

Op 8 september 2008 wordt hen geantwoord dat buiten hen geen andere syndicale organisaties hun kandidatuur hebben ingediend, en wordt hen gevraagd of zij de door de andere vakorganisatie aangegeven effectieven aanvaarden, in welk geval er met toepassing van artikel 7, § 2, eerste lid, c, van hoofdstuk XIII van het personeelsstatuut zal worden afgezien van de controleverrichtingen op de aangegeven effectieven.

Met een gezamenlijke brief van 15 september 2008 antwoorden de ACOD en het ACV dat zij de effectieven die door de andere organisatie werden opgegeven, aanvaarden en dat het bijgevolg niet nodig is de controleprocedure te starten.

3.7. Op 24 oktober 2008 beslist de raad van bestuur van de NMBS-Holding op voorstel van het directiecomité, na te hebben vastgesteld dat enkel de beide vakorganisaties die erkend zijn, hebben voldaan aan de vastgestelde modaliteiten en criteria en de formaliteiten hebben vervuld die voorgeschreven zijn door de artikelen 6 en 7 van hoofdstuk XIII van het personeelsstatuut, dat de aan de vakorganisaties toekomende zetels in de NPC als volgt worden verdeeld:

- ACOD-sector Spoor: 6 zetels

- ACV-Transcom: 4 zetels

Dit is de eerste bestreden beslissing.

3.8. Met een brief van 9 december 2008 deelt de eerste verzoekende partij aan de verwerende partij mee dat zij onlangs heeft vernomen dat het directiecomité van de NMBS-Holding op 20 oktober 2008 zou hebben beslist om aan de raad van bestuur te vragen zonder meer de zetelverdeling van de vakbondsvertegenwoordiging in de NPC te aanvaarden die door de ACOD en het ACV zou zijn afgesproken. Zij vraagt dat haar zou worden meegedeeld of en, zo ja, op welke datum, de raad van bestuur de uitdrukkelijke beslissing tot verdeling van de zetels in de NPC en de daaruit blijkende weigering om één zetel toe te kennen aan het VSOA heeft genomen, en dat die beslissing haar zou worden overgemaakt.

Zij stelt ook dat het uitblijven van een beslissing om een zetel in de NPC toe te wijzen aan het VSOA, na vier maanden zal worden beschouwd als een fictieve weigeringsbeslissing in de zin van artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

3.9. Ingevolge het schorsingsarrest nr. 186.398 van 22 september 2008 van de Raad van State, waarin werd vastgesteld dat de reglementering geen criteria bevat voor de erkenning van syndicale organisaties, werden op 28 november 2008 voorstellen tot wijziging van de reglementering ingediend bij de paritaire subcommissie die belast is met de voorbereiding van de aanpassing van de statutaire bepalingen. Deze voorstellen hebben geleid tot een wijziging van de reglementering, die thans erin voorziet dat enkel erkende syndicale organisaties zitting kunnen hebben in de NPC en dat een syndicale organisatie om erkend te kunnen worden een aantal individueel betalende aangeslotenen moet tellen dat ten minste gelijk is aan 10 % van het totaal effectief van het statutaire personeel. Tegen deze nieuwe regeling heeft het

VSOA een schorsing- en vernietigingsberoep ingesteld (zaak A. 195.465/IX-6719).

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

Standpunt van de partijen

4. De verwerende partij werpt op dat de verzoekende partijen na het arrest nr. 198.371 van 30 november 2009 van de Raad van State over hun vordering tot schorsing niet op een regelmatige wijze om de voortzetting van de rechtspleging hebben verzocht. Zij stelt dat het verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging enkel door [REDACTED] vaste gemachtigde en juridisch adviseur bij het secretariaat-generaal van het VSOA, werd ondertekend en dat aldus geen geldige voortzetting van de rechtspleging werd gevraagd, noch namens de eerste verzoekende partij, noch namens de tweede verzoeker.

Zij betoogt dat het directiecomité van het VSOA op 20 april 2009 [REDACTED] en [REDACTED] gezamenlijk ermee belastte de vakorganisatie in de onderhavige procedure te vertegenwoordigen. Derhalve kan noch [REDACTED], noch [REDACTED] de eerste verzoekende partij in deze procedure alléén vertegenwoordigen. Indien wordt aangenomen dat betrokkenen dat wél zouden kunnen, dan zou dit erop neerkomen dat de eerste verzoekende partij terzelfder tijd afstand van het geding heeft gedaan (ingevolge het stilzitten van [REDACTED]) én de voortzetting van de rechtspleging heeft gevraagd (ingevolge het verzoek van [REDACTED]). De eerste verzoekende partij heeft aldus niet op een ondubbelzinnige wijze de voortzetting van de rechtspleging gevraagd.

De tweede verzoeker van zijn kant moet, volgens de verwerende partij, als natuurlijk persoon ofwel zelf handelen ofwel zich laten vertegenwoordigen door een advocaat. Vermits [REDACTED] geen advocaat is, kan hij niet als vertegenwoordiger van de tweede verzoeker in de onderhavige procedure optreden.

5. Volgens de verwerende partij is het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging bovendien onregelmatig, omdat de verzoekende partijen er niet in preciseren voor welke van de bestreden beslissingen de voortzetting van de rechtspleging wordt gevraagd.

6. De tweede, derde en vierde tussenkomen partij werpen eveneens op dat het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging niet regelmatig is, omdat het alleen is ondertekend door [REDACTED], die de tweede verzoeker niet kan vertegenwoordigen.

7. De verzoekende partijen repliceren in hun memorie van wederantwoord dat het mandaat dat het directiecomité van het VSOA heeft verleend aan [REDACTED] en [REDACTED], geenszins inhoudt dat zij gezamenlijk moeten optreden.

Voorts laten zij gelden dat [REDACTED] de tweede verzoeker wel degelijk kan vertegenwoordigen voor de Raad van State. Zij betogen dat de tweede verzoeker aan [REDACTED] het mandaat heeft gegeven om hem bij te staan en te vertegenwoordigen in de zin van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie. Volgens artikel 30, 3°, van de genoemde wet kunnen de representatieve vakorganisaties in de zin van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, in rechte optreden in de rechtsgeschillen waartoe de toepassing van deze wet aanleiding kan geven, wanneer afbreuk wordt gedaan aan de statutaire opdrachten die ze zich tot doel hebben gesteld. Annulatieberoepen in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vallen onder de notie “rechtsgeschillen” en de tweede verzoeker heeft zich in zijn vijfde annulatiemiddel beroepen op een schending van de genoemde wet die van latere datum is dan de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Ten slotte betwisten de verzoekende partijen dat wanneer een beroep meerdere voorwerpen heeft, in het verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging uitdrukkelijk zou moeten worden aangegeven voor welke voorwerpen de voortzetting wordt gevraagd.

Beoordeling

8. Het directiecomité van de eerste verzoekende partij besliste op 20 april 2009, krachtens artikel 29, 15°, van de statuten van de vakorganisatie, tot het indienen van het voorliggende verzoekschrift. Volgens punt E van de genomen beslissing worden [REDACTED] en [REDACTED] belast met de opdracht het VSOA in de meest uitgebreide zin te vertegenwoordigen in het kader van het annulatieberoep, hetgeen onder meer hun bevoegdheid inhoudt om het verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging te ondertekenen. In deze beslissing kan niet worden gelezen dat beiden gezamenlijk dienen op te treden. In tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij aanvoert, kon [REDACTED] het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging na het arrest nr. 198.371 van 30 november 2009 over de vordering tot schorsing dan ook rechtsgeldig alleen namens de eerste verzoekende partij ondertekenen.

9. De verwerende partij en de tussenkomenende partijen kunnen wel worden bijgevalen dat [REDACTED] de voortzetting van de rechtspleging niet kon vragen namens de tweede verzoeker. Laatstgenoemde is immers een natuurlijke persoon en kan zich als zodanig in de procedure voor de Raad van State, op grond van artikel 19, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, slechts laten vertegenwoordigen en bijstaan door een advocaat. [REDACTED], die geen advocaat is, kan niet als zijn vertegenwoordiger in de procedure voor de Raad van State optreden. Hij kan dienvolgens ook geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging namens de tweede verzoeker ondertekenen.

Artikel 30, 3°, van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie, waarnaar de verzoekende partijen verwijzen,

verandert niets daaraan. Deze wetsbepaling verleent aan de representatieve vakorganisaties in de zin van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel weliswaar de procesbekwaamheid om zelf “in rechte op [te] treden in de rechtsgeschillen waartoe de toepassing van deze wet aanleiding kan geven, wanneer afbreuk wordt gedaan aan de statutaire opdrachten die ze zich tot doel hebben gesteld”, maar deze procesbekwaamheid impliceert geenszins de bekwaamheid om een natuurlijke persoon te vertegenwoordigen die in rechte optreedt.

Bijgevolg is het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging na het arrest nr. 198.371 van 30 november 2009 over de vordering tot schorsing onregelmatig in hoofde van de tweede verzoeker. Krachtens artikel 17, § 4ter, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en met toepassing van artikel 15ter van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, moet dan ook de afstand van het geding in hoofde van de tweede verzoeker worden vastgesteld.

10. De omstandigheid dat de eerste verzoekende partij in het verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging niet heeft gepreciseerd voor welke bestreden beslissingen zij de voortzetting van de rechtspleging wenste te verkrijgen, doet geen afbreuk aan de regelmatigheid van haar verzoek. Integendeel moet worden aangenomen dat de eerste verzoekende partij de voortzetting van de rechtspleging heeft gevraagd voor alle bestreden beslissingen.

V. Bevoegdheid van de Raad van State

11. De verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord een exceptie van onbevoegdheid van de Raad van State op.

Zij betoogt dat de Raad van State volgens de rechtspraak van het Hof van Cassatie niet bevoegd is indien de bestreden beslissing werd genomen in de uitoefening van een gebonden bevoegdheid. Te dezen kon de raad

van bestuur overeenkomstig artikel 7, § 2, f, van hoofdstuk XII (lees: artikel 7, § 2, d, van hoofdstuk XIII) van het personeelsstatuut van de NMBS-Holding, zoals van toepassing op het ogenblik van de vernieuwing van de NPC, niet afwijken van de zetelverdeling die werd voorgesteld door het directiecomité. Indien de raad van bestuur in gebreke was gebleven een beslissing te nemen, dan zouden de syndicale organisaties die daardoor nadeel leden, het recht hebben gehad om dit stilzitten van het bestuur aan te vechten voor de burgerlijke rechter op grond van hun subjectief recht op een nieuwe zetelverdeling.

12. De eerste verzoekende partij repliceert dat niet in elk geval waarbij de administratieve overheid slechts over een gebonden bevoegdheid beschikt, sprake is van een subjectief recht in hoofde van de rechtzoekende. De omstandigheid dat het syndicaal statuut voorziet in een eensluidend advies aan de raad van bestuur van de NMBS-Holding, impliceert voor deze raad geenszins de absolute verplichting om dit advies te volgen. Er kunnen immers redenen zijn, in het bijzonder wettigheidsbezwaren, om het advies niet te volgen.

13. De verwerende partij laat in haar laatste memorie nog gelden dat de bevoegdheid van de raad van bestuur te dezen wel degelijk gebonden is, aangezien deze raad bij de samenstelling van de NPC slechts de in het statuut vastgestelde wiskundige regels kan toepassen. Deze regels laten geen beoordelingsruimte, zodat de raad van bestuur die vaststelt dat deze regels werden gerespecteerd, niet anders kan dan de op basis daarvan verkregen zetelverdeling aan te nemen.

Beoordeling

14. Luidens artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State doet de afdeling bestuursrechtspraak uitspraak, bij wijze van arresten, over de beroepen tot nietigverklaring wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen,

overschrijding of afwending van macht, ingesteld tegen de akten en reglementen van onder meer de onderscheiden administratieve overheden.

Luidens de artikelen 144 en 145 van de Grondwet zijn de hoven en rechtbanken uitsluitend of in beginsel bevoegd om kennis te nemen van geschillen over subjectieve rechten. Onder voorbehoud van een -te dezen niet bestaande- toewijzing van bevoegdheid inzake politieke rechten, is de Raad van State dan ook niet bevoegd om kennis te nemen van beroepen tot nietigverklaring waarvan het werkelijke en rechtstreekse voorwerp een geschil over subjectieve rechten betreft.

15. Volgens de arresten van het Hof van Cassatie, nrs. C.06.0574.F en C.06.0596.F van 20 december 2007, waarnaar de verwerende partij verwijst, veronderstelt het bestaan van een geschil over een subjectief recht dat de eiser zich beroept op een welbepaalde juridische verplichting die een regel van objectief recht rechtstreeks aan een derde oplegt en bij de nakoming waarvan die partij belang heeft. Opdat een partij zich ten aanzien van de administratieve overheid op een dergelijk recht zou kunnen beroepen, dient de bevoegdheid van die overheid gebonden te zijn.

Overeenkomstig de rechtsopvatting die het Hof van Cassatie in de genoemde arresten huldigt, hangt de bevoegdheid van de Raad van State af van de vraag of hetgeen wordt bestreden een beslissing betreft die door de overheid tot stand is gebracht in de uitoefening van een discretionaire beoordelingsbevoegdheid, dan wel een beslissing waarbij de overheid zonder enige mogelijkheid tot appreciatie slechts vaststelt of de betrokkene voldoet aan de wettelijke en reglementaire voorwaarden en daaraan de voorgeschreven rechtsgevolgen verbindt.

16. Te dezen vorderen de verzoekende partijen onder meer de nietigverklaring van de beslissing van de raad van bestuur van de NMBS-Holding van 24 oktober 2008, waarbij de zetels in de NPC die toekomen aan de

personeelsorganisaties, worden verdeeld tussen de ACOD en het ACV (eerste bestreden beslissing), alsook de daaruit blijkende impliciete weigering om één effectieve zetel toe te kennen aan het VSOA (derde bestreden beslissing).

17. De artikelen 6 en 7 van het personeelsstatuut van de NMBS-Holding bepaalden, ten tijde van de bestreden beslissingen, het volgende over de vorming en de samenstelling van de NPC en over de toekenning van de zetels in deze commissie aan de personeelsorganisaties:

“Art. 6 Vorming en samenstelling

Zonder afbreuk te doen aan de toepassing van artikel 49, § 3, 2° lid van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, wordt de Nationale Paritaire Commissie om de zes jaar op 1 december vernieuwd.

De Nationale Paritaire Commissie bestaat uit vier afgevaardigden van de NMBS Holding, drie afgevaardigden van Infrabel en drie afgevaardigden van de NMBS, benoemd door de respectieve Raden van Bestuur van die drie ondernemingen, en tien afgevaardigden die overeenkomstig de in artikel 7 vermelde voorwaarden en modaliteiten benoemd zijn door de personeelsorganisaties die, op grond van de hierna opgesomde criteria, de meest representatieve zijn voor het geheel van het personeel.

Om beschouwd te worden als de meest representatieve voor het geheel van het personeel en om zich kandidaat te kunnen stellen voor een van de zetels van de Nationale Paritaire Commissie, moeten de personeelsorganisaties:

- in hun vereniging alle personeelsleden toelaten, ongeacht hun graad;
- aangesloten zijn bij een nationale en interprofessionele organisatie met ten minste 50000 leden, die zelf moet vertegenwoordigd zijn in de Nationale Arbeidsraad en in de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven of in alle andere organismen die in hun plaats zouden komen of met hun taak belast worden;
- hun leiders en afgevaardigden kiezen uitsluitend onder het statutair personeel.

Art. 7 Toekenning van de zetels aan de personeelsorganisaties

§ 1. Mededinging

Voor de toekenning van de zetels in de Nationale Paritaire Commissie mogen mededingen de organisaties die bedoeld zijn in artikel 2, alsmede de niet erkende organisaties die beantwoorden aan de criteria die opgesomd zijn in artikel 6.

Om mede te dingen, moeten de hiervoor bedoelde niet erkende organisaties bovendien:

- 1° op de eerste dag van de achttiende maand die de voor de vernieuwing van de Nationale Paritaire Commissie voorziene datum voorafgaat, een aantal individueel betalende aangeslotenen tellen dat ten minste gelijk is aan 10 % van het totaal effectief van het statutair personeel dat op dezelfde datum in actieve dienst is;
- 2° uiterlijk de eerste dag van de zestiende maand die de voor de vernieuwing van de Nationale Paritaire Commissie voorziene datum voorafgaat, bij de directie Human Resources van de NMBS Holding:
 - hun kandidatuur indienen;
 - twee exemplaren van hun statuten deponeren en daarbij de namen van hun verantwoordelijke leiders en van hun gemachtigde afgevaardigden opgeven;
 - de onder 1° hiervoor bedoelde betalende effectieven aangeven;
 - het bewijs leveren dat ze voldoen aan de criteria die vastgesteld zijn bij artikel 6;
- 3° zich in de loop van een periode van vier maanden volgend op de uiterste datum voor het deponeren van de statuten onderwerpen aan de controle op de aangegeven effectieven.

§ 2. Toekenning van de zetels

De zetels worden toegekend overeenkomstig de volgende bepalingen:

- a) uiterlijk de eerste dag van de vijfde maand die de voor de vernieuwing van de Nationale Paritaire Commissie gestelde datum voorafgaat, moeten de organisaties die rechtmatig mededingen voor de toekenning van de zetels, indien ze voor die toekenning willen in aanmerking komen, hun verzoek richten tot het Directiecomité van de NMBS Holding en tevens het bewijs leveren dat ze voldoen aan de criteria die opgegeven zijn in artikel 6. Het verzoek moet ondertekend zijn door de voorzitter, de ondervoorzitter, de secretaris en de penningmeester; het moet het individueel betalend effectief van de organisatie vermelden;
- b) de in aanmerking te nemen aangegeven effectieven zijn de effectieven op de eerste januari van het jaar waarin de vernieuwing van de Nationale Paritaire Commissie plaatsvindt;
- c) die effectieven worden uiterlijk twee maanden vóór de voor de vernieuwing van de Nationale Paritaire Commissie gestelde datum gecontroleerd, tenzij al de organisaties de door elk van hen aangegeven effectieven aanvaarden met een verklaring ondertekend door de voorzitter, de ondervoorzitter, de secretaris en de penningmeester;
- d) de magistraat of het Directiecomité van de NMBS Holding, aangewezen overeenkomstig de bepalingen van de eerste alinea van § 3 hierna, brengt

verslag uit aan de Raad van Bestuur van de NMBS Holding. Deze bepaalt, op grond van dat verslag en volgens de regels van een evenredige vertegenwoordiging, de verdeling van de tien zetels onder de organisaties die voldaan hebben aan de hiervoor opgegeven criteria en modaliteiten en die ten minste 10 % groeperen van het totaal effectief van het statutair personeel dat in actieve dienst is. Bedoeld totaal effectief is het effectief dat bestaat op de datum die opgegeven is onder b) hiervoor.

De uitvoeringsmodaliteiten voor de toekenning van de zetels in de Nationale Paritaire Commissie worden bepaald door het ARPS - Bundel 548.

§ 3. Controleverrichtingen

De onder § 1, 3° en onder § 2, c) bedoelde controleverrichtingen worden uitgevoerd onder leiding van een magistraat of van het Directiecomité van de NMBS Holding daartoe aangewezen door de Raad van Bestuur van de NMBS Holding.

Die magistraat of dat Comité wijst twee personeelsleden van de NMBS Holding aan om al de voor de controle vereiste verrichtingen uit te voeren en verstrekt hun al de richtlijnen die daartoe nodig zijn.

De aangewezen personen beschikken ter plaatse over al de vereiste onderzoekings- of controlemiddelen. Zo kunnen ze vanwege de verenigingen mededeling vergen van de bijgehouden lijsten van de geïnde bijdragen, de steekkaarten, registers opgemaakt door de centrales, gewestelijke afdelingen of secties.

§ 4. Uitsluiting

Elke organisatie die kandidaat is voor een van de zetels van de Nationale Paritaire Commissie en niet voldoet aan de criteria die opgegeven zijn onder §§ 1 en 2, die weigert zich aan de daarin bepaalde formaliteiten te onderwerpen of bij wie een bedrog of poging tot bedrog zou vastgesteld worden, kan hetzij van de mededinging, hetzij van de toekenning van de zetels uitgesloten worden, bij een beslissing van de Raad van Bestuur van de NMBS Holding, genomen op grond van het verslag van de persoon die door de Raad is aangewezen om de controleverrichtingen uit te voeren.

§ 5. Algemene bepalingen

1. De effectieven van om het even welke van de personeelsorganisaties worden niet medegedeeld aan de mededingende organisaties.
2. In afwachting dat de Raad van Bestuur van de NMBS Holding de nieuwe toekenning van de zetels heeft vastgesteld, blijft de Nationale Paritaire Commissie geldig fungeren zonder wijziging in haar samenstelling.”

De regels voor de berekening van de zetelverdeling zijn uitgewerkt in artikel 19 van het algemeen reglement voor de syndicale betrekkingen.

18. Uit deze regelgeving blijkt dat de toekenning van de zetels in de NPC aan de personeelsorganisaties die zich kandidaat hebben gesteld, dient te gebeuren op basis van regels en criteria die aan de verwerende partij geen enkele discretionaire beoordelingsbevoegdheid laten. Mits te voldoen aan de gestelde voorwaarden kunnen de personeelsorganisaties op basis van de vastgestelde regels ten aanzien van de verwerende partij een subjectief recht laten gelden op de toekenning van een welbepaald aantal zetels in de NPC.

Krachtens de artikelen 144 en 145 van de Grondwet behoort de bevoegdheid om geschillen over dit subjectief recht te beslechten, uitsluitend de hoven en de rechtbanken toe.

Weliswaar betwist de eerste verzoekende partij in haar verzoekschrift de wettigheid van deze reglementering die leidt tot haar uitsluiting, maar dit neemt niet weg dat haar beroep wezenlijk ertoe strekt het subjectieve recht van de ACOD en het ACV op respectievelijk zes en vier zetels te betwisten en het subjectieve recht van het VSOA op één zetel erkend te zien.

De exceptie van onbevoegdheid is dan ook gegrond voor zover het beroep gericht is tegen de eerste en de derde bestreden beslissing, die betrekking hebben op de op voormelde reglementering gesteunde toekenning van zetels aan de vakorganisaties.

Ze is evenwel niet gegrond voor zover het beroep gericht is tegen de nominale toewijzing van de zetels van de vakorganisaties in de NPC aan de effectieve en de plaatsvervangende leden van deze organisaties (de tweede bestreden beslissing) en tegen de impliciete weigering om de zetel die aan het VSOA zou toekomen aan [REDACTED] toe te wijzen (de vierde bestreden

beslissing), aangezien deze beslissingen als zodanig los staan van het hiervóór vermelde subjectieve recht op de toekenning van één of meerdere zetels.

VI. Ontvankelijkheid van het beroep

19. De verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord onder meer een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op voor zover het gericht is tegen de beslissing tot nominale toewijzing van de toegekende zetels aan de effectieve en plaatsvervangende leden (de tweede bestreden beslissing). Zij voert aan dat dit geen beslissing is die van haar uitgaat. Het zijn immers de vakorganisaties zelf die hun vertegenwoordigers aanduiden en niet de NMBS-Holding. De verwerende partij verwijst in dit verband naar artikel 6 van hoofdstuk XIII van het personeelsstatuut van de NMBS-Holding, waarin is bepaald dat de NPC langs werknemerszijde bestaat uit “tien afgevaardigden die overeenkomstig de in artikel 7 vermelde voorwaarden en modaliteiten benoemd zijn door de personeelsorganisaties die, op grond van de hierna opgesomde criteria, de meest representatieve zijn voor het geheel van het personeel”.

Hetzelfde geldt volgens de verwerende partij voor de bestreden impliciete weigeringsbeslissing om aan [REDACTED] een effectieve zetel toe te wijzen in de NPC (de vierde bestreden beslissing). Ook deze beslissing is immers het gevolg van de uitoefening van een bevoegdheid die exclusief toekomt aan de syndicale organisaties.

Hieruit volgt volgens de verwerende partij dat de tweede en de vierde bestreden akte geen voor vernietiging vatbare beslissingen zijn in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

20. De tweede, derde en vierde tussenkomende partij werpen eenzelfde exceptie op. Zij stellen dat de NMBS-Holding hoogstens akte neemt van de namen van de afgevaardigden die de personeelsorganisaties aanduiden, maar dat een dergelijke akteneming geen aanvechtbare administratieve

rechtshandeling uitmaakt, doch slechts de loutere vaststelling is van een feitelijkheid die geen aanleiding geeft tot specifieke rechtsgevolgen.

Beoordeling

21. Uit artikel 6 van hoofdstuk XIII van het personeelsstatuut van de NMBS-Holding blijkt dat het de vakorganisaties zelf zijn die de personen aanduiden die hen zullen vertegenwoordigen in de NPC. De rol van de verwerende partij is te dezen beperkt tot het akteren van de namen die de vakorganisaties haar doorgeven. De beslissing die de verwerende partij dienaangaande neemt, heeft op zich geen rechtsgevolgen en geen grievende gevolgen voor de eerste verzoekende partij. De verwerende partij en de tweede, derde en vierde tussenkomenende partij moeten dan ook worden bijgevalen dat de aanduiding van de vertegenwoordigers van de vakorganisaties in de NPC geen aanvechtbare rechtshandeling uitmaakt.

22. De exceptie is gegrond.

Het beroep is derhalve niet ontvankelijk voor zover het gericht is tegen de tweede en de vierde bestreden beslissing.

BESLISSING

1. De Raad van State stelt de afstand van het geding vast in hoofde van de tweede verzoeker.

2. De Raad van State verwerpt het beroep in hoofde van de eerste verzoekende partij.

3. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 700 euro, elk voor de helft.

De tussenkommende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkommst, begroot op 500 euro, elk voor een vierde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 september 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Wim Geurts,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Wim Geurts

André Vandendriessche